

H. N.

Davids laatste woorden

2 Samuel 23:1-7

Inleiding

Het levenseinde van koning David kunnen wij bekijken vanuit twee gezichtspunten: het ene is *historisch*, het andere *typologisch*. Het eerste vinden we in 1 Koningen 2, waar het laatste woord van de oude koning tot zijn zoon Salomo luidde: *'Handel daarom naar je wijsheid, maar laat zijn grijze haar niet in vrede in het graf neerdalen'* (vs. 6, 9). Want er was nog oorlogsbloed dat moest worden vergolden. Zo sprak de stervende strijder, die zelf een man van de oorlog was geweest van zijn jeugd af. De Filistijnen en Amalekieten konden ervan getuigen. Het zijn herinneringen aan rechtvaardige en heilige oordelen, vermengd met herinneringen aan zonde, schaamte en pijn. Denk aan het Terebintendal, aan Ziklag, aan het rechtvaardige oordeel over de boodschapper van de dood van Saul, aan de zonen van Rimmon uit Beëroth (2 Sam. 4). En was het daarmee maar opgehouden! Er was ook nog de wrede moord op Uria, en het ernstige woord van Nathan: *'U bent die man'*. Het werpt allemaal een schaduw over de overwinningen, zeker als wij hier de laatste woorden horen over de vijanden van de koning.

Hoe verfrissend is dan het andere beeld dat de Geest van God ons voorstelt in een heel andere atmosfeer en een andere context, en wel in de profetische woorden van 2 Samuel 23:1-7. Wij lezen in 2 Petrus 1:20 dat geen enkele profetie van de Schrift een eigen uitlegging toelaat. Ieder woord dat David hier uitsprak, voerde verder dan de verhaalde geschiedenissen en feiten. Deze woorden zijn voor ons

hart als het ware een poort naar de hemel (vgl. Gen. 28:17). Wij zien hier de grote Zoon van David, Christus Zelf, Die meerder was dan hij. Elk woord spreekt op een prachtige manier van Hem, Die zelfs Salomo in al zijn heerlijkheid overtrof: *'David, de zoon van Isai, spreekt; de man die hoog is opgericht, spreekt, de gezalfde door de God van Jakob, en lieflijk in psalmen van Israël'* (2 Sam. 23:1). Hierdoor worden onze blikken gericht op de kribbe van Bethlehem en de woning in Nazareth, op de Mens Christus Jezus, de timmerman en de zoon van een timmerman! In het evangelie naar Lukas stelt Christus Zichzelf zo aan ons voor. Hij is de Zoon van David, de zoon van Isai (Luk. 4:32), niet geëerd onder degenen die in purper en fijn linnen gekleed waren. Als je aan het hof informeerde wie hij was, kreeg je hetzelfde antwoord dat in 1 Samuel 17:55 met betrekking tot David werd gegeven: *'ik weet het niet.'* David moest dus voor zichzelf antwoord geven op de vraag: *'Van wie ben jij een zoon, jongeman?'* En David antwoordde: *'Ik ben een zoon van uw dienaar Isai, de Bethlehemiet'*. Zijn huis was slechts gering en hij was de minste in dat huis.

Zo was David en zo nederig van hart was de Heere Jezus, de Metgezel van de armen van de kudde: *'De vossen hebben holen en de vogels nesten; maar de Zoon des mensen heeft geen plaats waar Hij het hoofd kan neerleggen'* (Luk. 9:58). Dit is onuitsprekelijke genade! Hij, Gods Metgezel, heeft Zichzelf vernederd om de laagste plaats in te nemen. Dit trekt de liefde van ons hart. Wij zien Zijn voeten bedekt met het stof van de weg, een vermoeide Pelgrim, veracht en van mensen verlaten, hoewel Hij Gods geliefde Zoon was. Hij werd evenals David vervolgd als een veldhoen op de bergen (1 Sam. 26:20).

De Man die hoog is opgericht

Nu worden wij echter om zo te zeggen van Lukas de evangelist, naar Lukas de historicus gevoerd. Want in Handelingen 1 stelt hij ons de nederige Zoon van Isai voor als *'de Man die hoog is opgericht'*. In Zijn vernedering nam Hij de gestalte van een Slaaf aan. Hij was gehoorzaam aan de wil van de Vader tot in de dood, ja, tot de kruisdood. Maar toen Hij het laagste punt van Zijn vernedering had bereikt, werd Hij uit de doden opgewekt door de heerlijkheid van de Vader (Rom. 6:4). Zijn verhoging is heerlijk, want God heeft Hem gesteld boven alle gezag en overheid en kracht en heerschappij. Hij bezit de naam boven elke naam die genoemd wordt, niet alleen in deze eeuw, maar ook in de toekomstige eeuw (Ef. 1:21).

De scepter van het koningschap is in Zijn hand. Hij zit op de troon in luisterrijke heerlijkheid, aan de rechterhand van de Majesteit in de hemel. Hij is niet langer de

verachte Nazireeër. Petrus predikte dat God Hem had gemaakt tot Heer en tot Christus, 'deze Jezus die u hebt gekruisigd' (Hand. 2:36).

De Gezalfde

Hij Die eens veracht was en nu verhoogd is, is ook de Christus, de Gezalfde. Hij is 'de gezalfde door de God van Jakob' (2 Sam. 23:1). Hij is het Middelpunt van al Gods raadsbesluiten ten aanzien van Israël, van de volken en van de hemelse gemeente. David sprak over de rechtvaardige Koning, die zou komen; en zijn hart trilde van blijde woorden (Ps. 45:2). David zelf was gezalfd met de oliehoorn in de hand van Samuel. Maar de Gezalfde van Jakobs God staat hier in een visioen voor Davids hart.

Koning David heeft evenals Abraham vooruit gezien naar de dag van de heerlijkheid van de Messias (Joh. 8:56). Hij heeft Hem gezien, Die zowel Davids Zoon als Davids Heer is, de overste van de koningen van de aarde (Openb. 1:5). Hij zal als Koning in eeuwigheid tronen (Ps. 29:10). Christus heeft de sleutel van David (Openb. 3:7). Hij zal vragen en Hij zal de volken ontvangen als Zijn erfdeel (Ps. 2:6, 8).

Lieflijk in psalmen van Israël

Het volgende woord van de stervende David brengt ons weer bij een andere heerlijkheid van Christus. David moet op die manier de wegen van Gods regering illustreren. Hij was 'lieflijk in psalmen van Israël'. David heeft veel gezegd en gezongen in liefelijke psalmen en melodieën. Maar hij heeft nooit muziek laten horen die helemaal gelijk was aan wat over de lippen van de Heer Jezus kwam. De Heer sprak woorden van genade, van liefde en medelijden.

Helaas was het hart van Israël verhard en waren hun oren doof. Zij waren koud en onverschillig, wantrouwend toen zij de stem hoorden van Hem, Die sprak zoals nog nooit een mens gesproken had (Joh. 7:46). Ze luisterden niet echt. Zo zweeg de stem te midden van het volk en moest de lieflijke Zanger Zich in een rouwkleed hullen in plaats van in een lofgewaad (Jes. 61:3). Hij sprak een weeklacht uit over de opstandige stad: *'Jeruzalem, Jeruzalem! (...) hoe dikwijls heb Ik uw kinderen willen bijeen verzamelen, zoals een hen haar kuikens onder haar vleugels, en u hebt niet gewild?'* (Luk. 13:34). Hij keerde Zich bedroefd af van de stad, die een *'vreugde voor heel de aarde'* was (Ps. 48:3). Hij verliet haar en liet haar eenzaam achter. Jeruzalem werd nu niet meer beschermd door de schaduw van Zijn eeuwige vleugels.

Spoedig hierna werd Zijn stem tot zwijgen gebracht op de heuvel Golgotha, om opnieuw te weerklinken op de heerlijke morgen van de opstanding, toen de banden van de dood werden verbroken. Christus heeft Zijn plaats ingenomen te midden van Zijn broeders, en Hij schaamt Zich niet hen zo te noemen (Hebr. 2:11). Zijn stem laat zich opnieuw horen, nu niet om een opstandige natie tot bekering te roepen, maar om in het midden van de gemeente een loflied voor God de Vader te zingen (Ps. 22:23). Wanneer wij als verlost en onze plaats mogen innemen in dit hemelse koor, stemmen wij met Zijn loflied in. Wij brengen Hem de eer vanwege Zijn overwinning. Maar dit is al bijna een hemels gebeuren. De Geest van God zegt ons dat er in de toekomst opnieuw een vervulling zal plaatsvinden door middel van het loflied dat hier aan God zal worden toegebracht (Ps. 22:25-26). Israël zal Hem prijzen in de grote gemeente, in het duizendjarig Vrederijk. Heilige aanbidding, een reine offerande zal Zijn waardigheid verkondigen.

Opnieuw wordt Christus ons hier voorgesteld als het instrument van de goddelijke mededelingen: *'De Geest van de HEERE heeft door mij gesproken, en Zijn woord is op mijn tong'* (2 Sam. 23:2). Ook in Handelingen 1:2 lezen wij dat de Heere Jezus door de Heilige Geest bevelen gaf aan de door Hem gekozen apostelen. Inderdaad, zolang Hij op aarde was, bleef Hij de nederige en afhankelijke Mens, Die door God werd geleid in woord en daad. Alles wat Hij deed, was de directe uitvoering van wat de kracht van de Geest wilde dat er zou gebeuren. Niet alleen sprak de Geest van de Heere door Hem, maar ook 'Israëls God' en 'Israëls Rots' (2 Sam. 23:3).

Het geloofsoog wordt hier gericht op de eigenschappen van de Heerser over alle dingen, Wiens koninkrijk geen einde zal hebben. Laten wij daarbij opmerken dat God *altijd* de Rots van Israël is geweest. Het volk heeft inderdaad jammerlijk gefaald, en de toorn is over hen gekomen tot nu toe. Maar de genadegaven en de roeping van God zijn onberouwelijk (Rom. 11:29). Israël zal in de toekomst rust en verkwikking vinden in Hem, Die als de schaduw van een machtige rots in een dorstig land zal zijn (Jes. 32:2).

De rechtvaardige Heerser

De karaktereigenschappen van hem die over de mensen moet heersen tot hun voordeel, en tot de eer van God zijn:

- gerechtigheid;
- gehoorzaamheid;
- afhankelijkheid.

Deze eigenschappen zijn alleen volmaakt te vinden bij Hem, Die niet kwam om Zijn wil te doen, maar de wil van God Die Hem had gezonden: *'Een Heerser over de mensen, een Rechtvaardige, een Heerser in de vreze Gods.'* Saul heerste voor zichzelf. David en Salomo waren in hun glorie tijd niet te evenaren door andere koningen uit de geschiedenis van Israël. Maar zij moesten hun aangezicht met schaamte bedekken en instemmen met de woorden van de verootmoedigde koning: *'Hoewel mijn huis zo niet is bij God'* (2 Sam. 23:5). Dus wenden wij ons af van David om te kijken naar Hem, Die zonder begin van dagen of einde van leven is. Christus is een koninklijke Priester naar de orde van Melchizedek (Hebr. 7:1-3).

David beschrijft ook de toenemende heerlijkheid van het rijk onder de regering van de Vredevorst. Wat hij zegt is werkelijk wondermooi: *'Hij is als het licht van de morgen, wanneer de zon opgaat, een morgen zonder wolken; als de glans na de regen, die groen laat opkomen uit de aarde'* (2 Sam. 23:4). Een zuiver licht zal stralen op deze aarde, die nu nog dor en droog is. De woestijn zal bloeien als een roos, zo lezen wij in de profeet Jesaja (Jes. 35:1). En elders zegt hij: *'Zie, een Koning zal regeren in gerechtigheid, en vorsten zullen heersen overeenkomstig het recht. Die Man zal zijn als een beschutting tegen de wind, een schuilplaats tegen de vloed, als waterbeken in een dorre streek, als de schaduw van een zware rots in een dorstig land'* (Jes. 32:1-2). Op die manier zal men een veilige schuilplaats, verfrissing en rust vinden in de gezalfde Koning, de Christus van God.

David heeft elders ook geprofeteerd: *'Hij zal neerdalen als regen op het gemaaide veld, als regendruppels die de aarde bevochtigen. In Zijn dagen zal de rechtvaardige tot bloei komen; er zal grote vrede zijn, tot de maan er niet meer is. Hij zal heersen van zee tot zee, van de rivier de Eufraat tot de einden der aarde.'* *'Zijn naam zal voor eeuwig blijven; zolang de zon er is, wordt Zijn naam van kind tot kind voortgeplant. Zij zullen in Hem gezegend worden; alle heidenvolken zullen Hem gelukkig prijzen'* (Ps. 72:6-8; 17). Aan dit schitterende vooruitzicht kunnen ook wij de lofprijzing toevoegen: *'Geloofd zij de HEERE God, de God van Israël; Hij doet wonderen, Hij alleen. Geloofd zij voor eeuwig Zijn heerlijke Naam; laat heel de aarde met Zijn heerlijkheid vervuld worden. Amen, ja, amen. Hier eindigen de gebeden van David, de zoon van Isai'* (Ps. 72:18-20).

Alles is lof en aanbidding, zodra David ingaat op de zegen van deze rechtvaardige regering. Toen dat visioen zijn ziel vervulde, kon hij met vuur getuigen: *'Voorzeker, daarin is al mijn heil en al mijn vreugde, hoewel Hij het nog niet laat opkomen'* (2 Sam. 23:5). Laten wij ons afvragen of wij ditzelfde vurige verlangen hebben, dat Davids diepste gevoelens raakte. En als de tijd nog niet is aangebroken, blijven wij Hem dan volhardend verwachten? Hoewel de zegen hier op aarde nog niet uitspruit, hebben wij toch deel aan het koninkrijk en de volharding in Jezus. Wij

bevinden ons in het gezelschap van de geliefde Johannes op het eiland Patmos (Openb. 1:9). En wij zien ondanks tegenstand, geweld en verdrukking uit naar de komst van de Man aan Gods rechterhand. Hij is de Mensenzoon, Die Hij voor Zichzelf sterk gemaakt heeft (Ps. 80:18).

Als Hij komt, zullen verdorven mannen het gewicht voelen van Zijn rechtvaardige oordeel (2 Sam. 23:6). Want door de adem van Zijn mond en door de verschijning van Zijn komst zal Hij uit Zijn koninkrijk wegdoen alle ergernissen en hen die de ongerechtigheid bedrijven (Matt. 13:41; 2 Thess. 2:8). Het wegwerpen van de doornstruiken spreekt van de rechtvaardige toorn over hen die God niet kennen en over hen die het evangelie van onze Heere Jezus Christus niet gehoorzamen (2 Thess. 1:8). Dan zal de machtige Overwinnaar neerdalen uit de hemel met Zijn blinkend zwaard, en met een dag van wraak in de zin (Jes. 63:4). En de legers die in de hemel zijn, volgen Hem op witte paarden (Openb. 19:14). De vele tienduizenden heiligen vergezellen Hem, want: *'Dit zal de glorie van al Zijn gunstelingen zijn. Halleluja!'* (Ps. 149:9).

De helden van David

Wij kunnen ons afvragen waarom de namen van Davids helden in ditzelfde hoofdstuk verbonden worden met de profetische woorden die hij uitsprak. Wijst dat niet op het komende koninkrijk, waarin al diegenen openlijk worden erkend die de Geliefde hebben gediend in de tijd dat Hij op aarde verworpen was, die hebben gewandeld in nauwe verbinding met Hem toen de verdorven mannen machtig waren? Richt dit ons oog niet op de tijd dat de rechtvaardige Rechter zal oordelen en de kroon van het leven, de kroon van de heerlijkheid en de kroon van de gerechtigheid zal uitreiken (2 Tim. 4:8; Jak. 1:12; 1 Petr. 5:4; Openb. 2:10)? Dan zal Hij zeggen: *'Goed gedaan, goede en trouwe slaaf'*. Dan zal ieder zijn lof ontvangen van God (1 Kor. 4:5). Dan zullen zij die nu lijden, mede-erfgenamen zijn met Christus en met Hem regeren.

Als dit zo is, geliefden, moeten wij ons dan niet beijveren om onberispelijk en onbevlekt bevonden te worden voor Hem in vrede (2 Petr. 3:14)? *'In de verwachting van de gelukkige hoop en verschijning van de heerlijkheid van onze grote God en Heiland Jezus Christus'* (Tit. 2:13). Wij verwachten Hem als de ware David, de Zoon van Isaï, de Man die hoog is opgericht, de Gezalfde door de God van Jakob, en lieflijk in psalmen van Israël. Hij zal het lichaam van onze vernedering veranderen tot gelijkvormigheid aan het lichaam van Zijn heerlijkheid (Fil. 3:21).

Bron: The Bible Treasury

